

Tal af Udvalget af 4. Aprils Beregninger. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) i, at paa enkelte Omraader er der maaske regnet lidt rundeligt og maaske vel forsigtigt; men ganske bortset fra dette er Forholdene alligevel som Helhed saadanne, at det er ganske nødvendigt at foretage det Tilbageskridt i Landbrugsproduktionen, som jeg her har nævnt. Og jeg vil med det samme understrege, at jeg opfatter det som ganske nødvendigt, at Ligningen bliver foretaget i den Udstrækning og med den Styrke, som der foreslaas i Lovforslaget. Udvalget af 4. April regnede med et Høstudbytte i Danmark for 1916 af 22 Mill. Tdr. Sæd, og Erfaringer, vi har indhentet i Krigsaarene, viser, at det Tal stemmer tilnærmelsesvis med Virkeligheden. Men i øvrigt er Høstudsigterne i Danmark af en saadan Art, at vistnok neppe nogen Landmand, der er kendt med Forholdene hele Landet over, kan haabe paa en Høst, der nær kommer op til Middelhøst for hele Landet. Jeg tror, man ser ret optimistisk paa Høstudsigterne, hvis man anslaar den kommende Høst til 20 Mill. Tdr. Sæd. Hvis man gennemgaar den Beregning, som Udvalget af 4. April har opstillet med Hensyn til Befolkningens Behov, vil man se, at man til Befolkningens Ernæring regner med 6,9 Mill. Tdr. Sæd; til Saasæd, Spild og Svind i Høstaaret regnes med 3,4 Mill. Tdr., og til Hestebesætningen, som er nødvendig for Landbrugets Drift og Ernæringens Gang, har man regnet med et Kornforbrug af ca. 6,4 Mill. Tdr. selv med Rationer til Hestene, som sikkert er knappere end de, man er vant til her i Danmark. Disse 3 Poster bliver tilsammen 16,7 Mill. Tdr. Sæd. Tilbage bliver af en Høstbeholdning paa 20 Mill. Tdr. Sæd 3,3 Mill. til industrielt Brug, til Svineproduktionen og Kvægbruget i Danmark. Naar Forholdene tegner sig saaledes, er det muligt, at man, som det ærede Medlem fra Bjerre mener, har regnet lidt rundeligt, og at man paa en eller anden Post kunde have sparet noget, men i det store og hele betyder det saa uendelig lidt i Forhold til dette, at man overfor et Høstaar, i hvilket der er al Udsigt til, at Tilførslerne udefra vil udeblive, kun staar med en Beholdning af ca. 3,3 Mill. Tdr. Sæd til industrielt Brug, og til de danske Kvægbesætninger og Svinebesætninger. Dette er saa minimale Kvanta, at de største Vanskeligheder vil frembyde sig, og det danske Landbrug maa saa hurtigt, som det overhovedet er gørligt, indrette sig paa,

at de Kornbeholdninger, der kan anvendes i Landbrugsproduktionen paa de to Omraader, jeg har nævnt, bliver minimale i Forhold til, hvad man er vant til at bruge. Hvis man her i Rigsdagen er enig om, at Ligningen eller Kornudskrivningen maa være tilstrækkelig til at sikre Landet de nødvendige Beholdninger, saa er der kun een Vej at gaa for det danske Landbrug, og det er hurtigst muligt at indrette sig paa at holde Hus med de Rester, som bliver tilbage til Anvendelse i Landbrugene.

Angaaende Ligningen vil jeg gøre opmærksom paa, at den er anslaaet til at give ca. 950,000 t, hvis den sættes til $4\frac{1}{2}$ Td. eller 450 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Dem, der paa Grund af forskellige Forhold ikke er i Stand til at klare denne Ligning, dem, der er haardest ramte af Tørken, ja, næsten Misvæksten, dem, der paa Grund af Driftsforhold eller andre Forhold ikke er i Stand til at opfylde de Fordringer, der stilles, er der hjemlet Ret til at beholde indtil 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi til Brug i Driften. Jeg tror, at ret mange Landbrug og mindre Jordbrug vil komme til at benytte sig af denne Ret, thi selv om de faar en nogenlunde god Kornhøst, vil de paa Grund af Driftsforholdene ikke kunne levere 450 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi uden at komme til at angribe deres Avl stærkere end denne Restbeholdning af 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Resultatet vil derfor sandsynligvis blive, at denne Bestemmelse vil give mindre Kvanta af Ligningen end de allerede nævnte, samtidig med at Fradragningsreglerne ogsaa vil forringe Beholdningen paa flere Omraader. Tager man disse Forhold med i Betragtning, vil det være ganske nødvendigt at foretage en Ligning af det Omfang, som den højtærede Indenrigsminister foreslaar i Lovforslaget. Paa den anden Side maa man indrømme, at disse Undtagelsesbestemmelser gør det muligt, at de smaa Landbrug paa mange Omraader kan blive bedre stillet i Bedriften, og dernæst, at man ikke behøver at stille Krav om at anvende saa stor en Reservebeholdning til at holde disse Landbrug oppe, som det ellers vilde være nødvendigt, hvis Ligningen skulde have været foretaget til Bunds uden disse Undtagelsesbestemmelser.

Medens jeg omtaler de 400 kg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi, som kan tilbageholdes til Brug hjemme, vil jeg knytte et Par Bemærkninger til en Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge). Det er rigtigt, at der indenfor Landbrugsudvalget